

ФЕСТИВАЛСКИ БИЛТЕН

На позорници Велике сале Дома културе „Грачаница“ у следећих недељу дана одржаће се 13. по реду Фестивал представа за децу и младе професионалних позоришта Србије „Мали Јоаким“. Наша деца и млади имаће прилике да уживају у седам представа шест професионалних позоришта Србије: Крагујевца, Врања, Ниша, Лазареваца, Крушевца и представу домаћина Фестивала Народног позоришта Приштина са измештеним седиштем у Грачаници.

Званични програм Фестивала:

10. мај – „Сирано“, Народно позориште Приштина-Грачаница
11. мај – „Голи Краљ“, Позориште за децу Крагујевац,
12. мај – „Чаробњак из ОЗ-а“, Позориште „Бора Станковић“ Врање,
13. мај – „Палчица“, Позориште лутака Ниш,
14. мај – „Сребрни цар“, Пулс театар Лазаревац,
15. мај – „Мачак отишао у хајдуке“, Крушевачко позориште,
16. маја у част награђених – „Три прасета“, Крушевачко позориште.

Све представе биће одигране на великој сцени Дома културе „Грачаница“ са почетком у 13 часова

ДОБРО НАМ ДОШЛИ, ДРАГИ ГОСТИ

Ево нашег драгог Јоакима поново у Грачаници. После пет година на грачаничкој сцени а у организацији Народног позоришта Приштина са измештеним седиштем у Грачаници и Дома културе „Грачаница“, наново су међу нама одабрана позоришта Србије, овога пута са најбољим дечјим представама. Пре пет година, такође у мају 2016. одржан је 53. по реду Фестивал професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“. Био је то догађај, не деценије већ века за нашу средину која се претходно гушила у гетоизолацији, у сталном страху и неспокоју. Тај фестивал је означио коначно да је Грачаница, са доласком Народног позоришта Приштине две године пре, не само одбацила оклопе безнађа и изолованости, већ да је постала средишња културна тачка косовскометохијских Срба, која је увршћује у низ оних средина које својим грађанима имају шта да понуде и покажу. Овим новим, „Малим Јоакимом“ још једном потврђујемо да смо, после тешких година безизлаза и пустоши, постали

равноправни и равни оним срединама које се сматрају културним жариштима наше лепе Србије.

Доласком „Малог Јоакима“ у Грачаницу, на Косово и Метохију, српски малишани и друга деца која говоре српским језиком, па и она која га не знају али свакако разумеју позоришни језик, могу да уживају у чаролијама које им дарују театри из читаве Србије. Они им доносе и чаробњака из Оза, и Палчицу, и три прасета, и краља, и цара и друге јунаке које деца веома воле. А косовска деца су, то сви кажу који се друже и накратко са њима, веома захвална публика и ни по чему се не разликују од својих вршњака у било ком крају наше земље Србије.

У вери да ће се ова наша приказивања одвијати у лепој атмосфери, међусобној љубави и њеном давању другој страни, свим учесницима, глумцима и гледаоцима пре свега, домаћин жели добродошлицу.

Добро нам дошли, драги наши!

**СПАСОЈЕ Ж. МИЛОВАНОВИЋ, ТЕАТРОЛОГ
СЕЛЕКТОР ФЕСТИВАЛА И ПРЕДСЕДНИК ЗАЈЕДНИЦЕ
ПРОФЕСИОНАЛНИХ ПОЗОРИШТА СРБИЈЕ**

ЧУВАЈМО ПОЗОРИШТЕ ДА НАМ ДУЖЕ ТРАЈЕ

(О селекцији 13.
„Малог Јоакима“,
Грачаница,
10 – 16.05.2021.)

Позориште, као урођена потреба човека, како је рекао Аристотел, први пророк уметности, у доба пандемије и услова које она диктира, још једном је показало да је неопходно у коначном оздрављењу сваког друштва. Отуда, верујем, да не постоји нико ко се не радује било ком позоришном чину: премијери, репризно игрању, фестивалу. Након два одлагања, Фестивал представа за децу и младе професионалних позоришта Србије „Мали Јоаким“, коначно креће у Грачаници. Публика има прилику да види седам представа насталих по мотивима добро познатих бајки (шест такмичарских и једну представу у част награђених). Како нас уче психологија и социологија, бајке на свесном нивоу помажу да се у свест младих људи усаде друштвене норме, док на подсвесном нивоу оне могу пружити увид у атрактиван, стереотипан низ улога, локација и временског распореда једног несталног животног модела. На овај начин наш Фестивал постаје покушај сазнавања и успостављања нових правила и навика система културе који се конституише овде и сада. У троуглу представа /стварност/бајка, сваки од темена, у инти-

мистичким играма одабраних сценских спектакла, постаје мета-тема остала два. Отуда, након сцена разигравања сна и сновиђења на простору испред завесе, када се завеса подигне улазимо у свет одрастања, простор стварности, или тачније сањане стварности, који не крије да је ишта друго до простор позоришног чина и, самим тим, друштвене одговорности. У то нас воде:

– „**СИРАНО**“, Народно позориште Приштина, романтичан и дирљив, али незграпан и носат, овај Сирано показује да ће свет променити нико други до уметност.

– „**ГОЛИ КРАЉ**“, Позориште за децу – Крагујевац. Комад сатављен од три Андерсенове бајке: „Принцеза на зрну грашка“, „Свињар“ и „Царево ново одело“, говори о правој љубави, ослобођеној од лицемерства, зависности од богатства и моћи.

– „**ЧАРОБЊАК ИЗ ОЗА**“, Позориште „Бора Станковић“ – Врање. По мотивима дела Френка Баума, представа смело даје одговоре на основна питања људске егзистенције, социјализације и модела понашања јединке у друштву.

– „**ПАЛЧИЦА**“, Позориште лутака Ниш. Девојчица мала попут палца креће у свет у потрагу за срећом. Тај њен пут пун је искушења и опасности, али захваљујући својој доброты, она бива награђена.

– „**СРЕБРНИ ЦАР**“, Пулс театар – Лазаревац. Полу луткарска представа о храбрости једне девојчице која жртвује себе зарад добробити земље,

– „**МАЧАК ОТИШАО У ХАЈДУКЕ**“, Крушевачко позориште. Прича прати насловног јунака на путу лењости. Мачак напушта млин и прескочивши преко потока истражује како се може живети без рада, по принципу задовољства, али га са тог пута на пут одговорности одвраћа млинар.

- „**ТРИ ПРАСЕТА**“, Крушевачко позориште. Бајка о трагању за изгубљеном сигурношћу игра се у част награђених.

Вратимо се на почетак. Свака од одабраних представа оставља простор да се још једанпут постави питање не само да ли позориште може да постоји без своје публике, већ и да ли публика може да постоји без своје позоришне представе? Одговор је увек исти и за једне и за друге: „Чувајмо позориште да нам дуже траје.“

Награде Фестивала „Мали Јоаким“

1. Гран при за најбољу представу целине
2. Награда за режију
3. Награда за сценографију
4. Награда за костимографију
5. Награда за глумачко остварење

МОДЕРАТОР ОКРУГЛОГ СТОЛА ЈЕ МИЛОШ ЛАТИНОВИЋ, ПИСАЦ, РЕДИТЕЉ, ДИРЕКТОР БИТЕФ ТЕАТРА И ФЕСТИВАЛА БИТЕФ

Милош Латиновић има једну од оних инспиративних и трагичких биографија. Рођен је почетком шездесетих година у Кикинди, Факултет политичких наука завршио је у Београду, а професионално се развијао у оба града, показујући да је и те како могуће бити предан уметник и успешан менаџер. Латиновић склон „перу“ аутор је шест збирки прича, пет романа, две књиге есеја, две монографије и десетак драмских текстова, а има и веома респектабилно вишегодишње новинарско искуство. Овај, пак, други Латиновић је знање за садашње руковођење најважнијим домаћим позоришним фестивалом, Битефом, стекао као директор Народне библиотеке у Кикинди, али и као члан Општинског већа у коме је био задужен за културу, образовање и медије, а затим и на позицији заменика председника Општине. Милош Латиновић готово свакодневно ужива у кувању, добро познаје и фудбал – укратко, оставља утисак човека којем концепт ренесансног типа личности није стран.

(<https://winestyle.rs/2018/milos-latinovic-pisac-i-direktor-bitef-teatra-i-festivala-bitef/>)

ЧЛАНОВИ ЖИРИЈА ФЕСТИВАЛА

ЉУБИША БАРОВИЋ, глумац

Рођен у Пећи 1961. године. Глумац, редитељ и дечији драмски писац, првак Шабачког позоришта од 1984. године.

За своја глумачка остварења, добио је награде на фестивалима „Јоаким Вујић“, „Љубиша Јовановић“, „Дани комедије“ и другим. Пише и режира представе за децу, а као оснивач Школе глуме „Весело мајмунче“, посебно је посвећен педагошком раду, за који је вишеструко награђиван. „Весело мајмунче“ основано је 2001. године, од када је кроз ову школу прошло више стотина деце и младих. Многи од њих данас су професионални глумци и глумице, што „Весело мајмунче“ чини важним фактором позоришног живота у Шапцу и шире. Љубиша Баровић је играо у бројним серијама на РТС-у, а снимао је и неколико филмова за РАИ. Пише сонгове и компонује музику за представе, а његови најзначајнији комади за децу су: „Царево ново одело“, „Бајка о бајатом пасуљу“, „Малиша у земљи књига“, „Наталија и гусари“ и други. Режирао је за децу представе: „Пепељуга“, „Наталија и гусари“ и „Трнова ружица“ и друге.

ЈЕЛЕНА ЈАЊАТОВИЋ, костимографкиња

Рођена 20. априла 1977. у Крагујевцу, где је завршила основну школу и гимназију. Академију примењених уметности и дизајна (одсек сценски костим) завршила у Београду 2005. у класи проф. Миланке Берберовић. У току студија била стипендиста Књажевско-српског театра, где је и стално запослена од 2005. Прву костимографију ради 1999. за представу „Дангубе“ у режији Ненада Тодоровића.

Аутор је костима у више од 50 представа и добитник бројних награда, између осталих: диплома Књажевско-српског театра 2006, годишња награда Књажевско-српског тетара 2007, награда за најбољу костимографију на Јоаким фесту 2007, награде XIII Позоришног фестивала за децу Фестић, Београд, награда за костим (С.Collodi Пинокио-Д. Бајин), Прстен Јоаким Вујић, 2019. и друге.

БОРИС ТОДОРОВИЋ, Дипл. позоришни и радио редитељ

Рођен у Београду 1975. Режирао више представа у позориштима у Србији (Београд, Ужице, Краљево, Пирот). Осим представа за одрасле аутор је и представе за децу овенчаних два наградама на једном од претходних фестивала „Мали Јоаким“. Поред позоришта, последњих неколико година ангажован је и на креирању играних ТВ и филмских форми. Тренутно живи у Ужицу.

Народно позориште Приштина-Грачаница

ДАНАС НА РЕПЕРТОАРУ

СИРАНО - Песник мења свет

Представу "Сирано" је, по тексту Игора Бојовића, режирао Ненад Тодоровић.

АУТОР: Игор Бојовић

РЕЖИЈА: Ненад Тодоровић

КОСТИМОГРАФ: Бојана Костадиновић

КОМПОЗИТОР: Југослав Хаџић

СЦЕНОГРАФИЈА: Ненад Тодоровић/**асистент Дејан Степић**

ЛИКОВНИ РАДОВИ: Горан Стојчетовић

ИГРАЈУ:

СИРАНО - Александар Глигорић

ШИЗЕЛА - Александра Цуцић/Тамара То-
мановић

РОКСАНА - Милица Мајсторовић

ГРОФ ДЕ ПЛИШ - Страхиња Бичанин

ЛЕПИ КРИСТИЈАН - Никола Ђорђевић

РЕЧ РЕДИТЕЉА:

Није нама Сирано неодољив јер му кроз ноздрве пролазе љубавни уздаси снагом урагана, зато што, рекло би се, има њух за поезију. Није нам наш Сирано романтичан јер може да вољеној принцези њоњом месец са хоризонта добади. Не дивим се ја њему само зато што из профила подсећа на кљунара из Тасманије. Не. Наш Сирано је неупоредив јер је неотесано дирљив, дрско стидљив, спреман да сам покока империјалну армаду а да му све време клецају колена од заљубљености. Волимо Сирана јер нас је научио: неће лепотан да промени свет. Него песник.

РЕЧ АУТОРА:

"Када бих морао да кажем који је мој омиљени комад, без много размишљања одговорио бих „Сирано де Бержерак“, Едмона Ростана. Када бих морао да одлучим

која је врста мог омиљеног стиха, свакако бих рекао - александринац. И заиста, ово дело које представља основу мог целокупног рада, кад је реч о драмским текстовима за децу, (поред Шекспира, бајки, десетерца, осмерца и епске поезије) непресушни је извор моје инспирације. У представи која је пред вама, драги гледаоци и драги читаоци, намера маленог писца није била да досегне висине и дубине Едмона Ростана, већ да ово дело приближи деци и свом детињству када се са њим први пут и сусрео. Стваралаштво је, како рече Виктор Иго, (ре)креативни свет детињства. У мом случају, оно не би било то што јесте да није имало поетску душу смештену у карикатуралне обресе једног незграпног и носатог, физички „обележеног“ Сирана из кога, попут гејзира што, као водоскок препун врелине шикља из, давно угашеног, вулкана, навиру најлепши могући стихови. Ова „лепота ружног“ обележила је и цео мој живот. Зато је и ово дело, испричано својим језиком, који само подсећа на Ростанов, враћање једног малог а великог

дуга и духу и телу који нису могли а да се не идентификују са главним јунаком, са Сираном. Ако постоји комад за који ми је жао што га нисам ја написао и лик који је као створен да буде идентификациони артифицијелни узор свима који смо (а сви смо, касније сам начуо), на неки начин „обележени“ онда је то свакако „Сирано де Бержерак“ Едмона Ростана. И зато се, можда, целог живота, играм неког Сирана

и „глумим“ неког Ростана. И зато је ово дело, провучено кроз филтере поједностављене личне имагинације и сопствене игре, сада пред вама. Ако се, на моју радост, одлучите да читате и оригинал прескочите Сиранова писма Роксани која „преписана“ из Ростанове „херојске комедије“ можете и овде наћи, рекао је Игор Бојовић.

Народно позориште Приштина-Грачаница

ПОВРАТАК ИГРЕ И ЖИВОТА

Позоришни живот на Косову и Метохији започео је најпре у Призрену 1946. године, где је формирано Обласно народно позориште које је извело десетак представа. Након две године оно се расформирало и потом 1948. формирано је професионално позориште, такође са називом Обласно. Од самог почетка имало је два ансамбла: српски и албански. Због политичких потреба, од самог старта формиран је развој Албанске драме.

Двојезични театар са Српском и Албанском драмом доживљава успехе на српској и југословенској сцени, суочава се са различитим променама које често имају мало везе са уметношћу. После бомбардовања Савезне Републике Југославије 1999. године Српска драма је избачена из Приштине, прекидају се везе са њеним седиштем. Српски ансамбл се фактички распао, покушавао да оживи, окупи и поново крене са радом. То је постигнуто тек у зиму 2005. године представом „Џика из Џигол“ Ивана Ивановића. Она је одиграна у Дому културе у Грачаници у извођењу глумца Миомира Радојковића. Од тада до данас настало је преко двадесет нових представа.

Након година лутања, од Лепосавића где се најпре вратило, преко Звечана и Косовске Митровице, где је било лоцирано више година и посебно од 2010. године када је кренуло у обилазак и гостовања у многим српским енклавама, Народно позориште Приштина је од 12. 12. 2014. године матичну сцену коначно нашло у Дому културе у Грачаници. Само две године после тога и очито стабилноста на тој сцени и у организацији Народног позоришта Приштине одржан је Фестивал професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“.

Сем за одрасле, Народно позориште Приштина последњих година не занемарује ни децу. Овај ансамбл је припремио представу „Баш, Баш Челик“ коју је по трексту Игора Бојовића режирао Милан Караџић. Игран је Ростанов комад „Сирано“, који је драматизовао Игор Бојовић, а режирао Ненад Тодоровић. Глумица овог позоришта и драмска списатељица Радмила Кнежевић је комплетан аутор представе „Успавана Лепотица“. Тим представама и намером да се озбиљније посвети и дечјем театру потврђује и одлука да се и дечји „Мали Јоаким“ одржи у Грачаници.

НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ У ПРИШТИНИ

СУТРА НА РЕПЕРТОАРУ

ГОЛИ КРАЉ

Позориште за децу Крагујевац

По бајкама Ханса Кристијана Андерсена

АДАПТАЦИЈА/ Бисерка Колевска

РЕЖИЈА/ Бисерка Колевска

СЦЕНОГРАФИЈА/ Алина Лињкова Вељковић

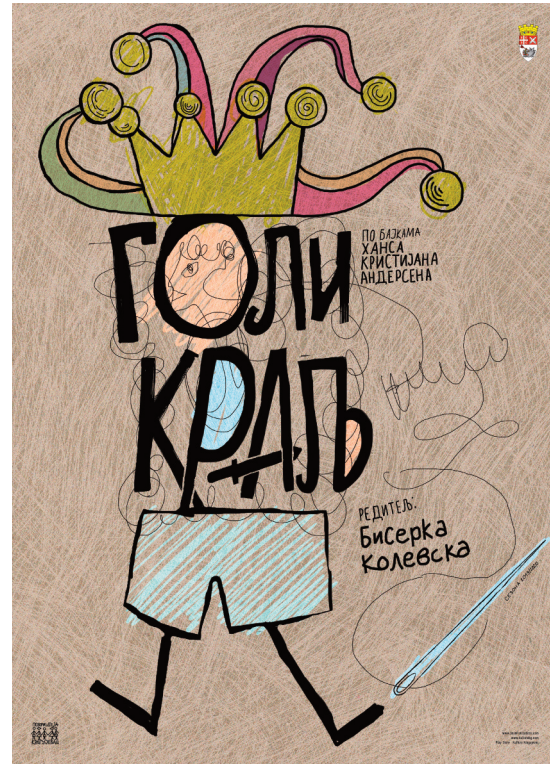
КОСТИМ/ Алина Лињкова Вељковић

МУЗИКА/ Лазар Новков

КОРЕОГРАФИЈА/ Јована Тодоровић

ГРАФИЧКО ОБЛИКОВАЊЕ/ Дејан Петровић

ИГРАЈУ:

Милош Миловановић/ Хенрих, Жандар, Кројач**Катарина Јеличић**/ Принцеза**Петар Лукић**/ Голи краљ, Гостионичар**Љубица Радомировић** / Гувернанта, Прва дама**Владимир Ђоковић** / Министар за нежна осећања**Миломир Ракић** / Краљ, Први министар**САВЕТ ФЕСТИВАЛА****Спасоје Ж. Миловановић**, председник ЗППС**Живојин Ракочевић**, директор 13. фестивала „Мали Јоаким”**Предраг Радоњић**, директор Народног позоришта Приштина-Грачаница**Ивана Недељковић**, Прво приградско позориште Лазаревац**Бранислав Недић**, директор Крушевачког позоришта**Владимир Ђуричић**, директор Позоришта тимочке крајине „Зоран Радмиловић” Зајечар**Младен Кнежевић**, Књажевско-срског театра Крагујевац**Зоран Стаматовић**, директор Народног позоришта Ужице**Градмир Филиповић**, директор Народног позоришта Пирот**Милица Радуловић**, директор Позоришта лутака Ниш**Ненад Јовић**, директор Позоришта „Бора Станковић” Врање**Владимир Василић**, директор Шабачко позоришта**Јелена Патрногић**, директор Позоришта за децу Крагујевац**Драган Маријановић**, директор Народног позоришта Лесковац**Братислав Јанковић**, директор Градског позоришта Чачак**Сеадетин Мујезиновић**, директор Регионалног позоришта Нови Пазар**Миодраг Динуловић**, Краљевачко позориште**БИЛТЕН 13. ФЕСТИВАЛА ПРЕДСТАВА ЗА ДЕЦУ И МЛАДЕ „МАЛИ ЈОАКИМ”****Издавач:** Дом културе „Грачаница” и Народно позориште Приштина-Грачаница**Редакција:** Ђорђе Јевтић, главни уредник, Милан Танасковић, технички уредник, Маја Тодић, Жарко Миленковић, Александар Гуџић.**Фото:** Горан Андрејевић, Никола Илић**Сарадници:** Љубица Вуцић, Милица КојићРепублика Србија
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА КОСОВО И МЕТОХИЈУРепублика Србија
МИНИСТАРСТВО КУЛТУРЕ
И ИНФОРМИСАЊА